

[Ministeren for kulturelle anliggender]

at vi med denne lov både styringsmæssigt og ved at placere Danmarks Radio på den måde, den nu placeres på, har sikret, at Danmarks Radio vil kunne holde den plads, institutionen skal holde i den nye medieudvikling, nemlig som en offentligt forpligtet institution, som løser en række opgaver, som vi alle er enige om at Danmarks Radio skal kunne løse.

Den ordning, der nu gennemføres, er en håndsrækning med henblik på at sikre Danmarks Radio udviklingsmuligheder i den meget levende, livlige og hurtige medieudvikling, som finder sted i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om et udviklingsprogram for folkeskolen og skolen som lokalt kulturcenter.

Af Ole Vig Jensen (RV) m.fl.

(Fremsat 30/1 87. Første behandling 17/2 87. Betænkning 20/5 87).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg gør opmærksom på, at der er en rettel- se til betænkningen på blad nr. 996.

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Jeg læste i en avis i sidste uge, at med det forslag, som vi har til behandling nu, om et udviklingsprogram for folkeskolen og skolen

som lokalt center, er der tale om den største samlede udviklingsvirksomhed, som nogen sinde har fundet sted i den danske folkeskole. Det er det radikale medlem hr. Ole Vig Jensen, som siger disse ord til pressen, der omtaler ham som forslagens arkitekt.

Ja, æres den, der æres bør.

At der er tale om den største samlede udviklingsvirksomhed, som nogen sinde har fundet sted i den danske folkeskole, er vel nok lidt af en overdrivelse, men lad nu det ligge. Forslaget er et godt forslag; det sagde vi allerede ved førstebehandlingen, hvor vi støttede det radikale initiativ.

Nu er det sådan, at Socialdemokraterne og de Radikale – jeg må sige i modsætning til de Konservative – altid har været med og altid har stået sammen omkring folkeskoleloven og de tiltag vedrørende folkeskolen, som er foregået. Ja, vi er endda sammen med SF, Venstre og Kristeligt Folkeparti om folkeskoleforliget fra 1975. Og vi kan så glæde os over, at vi fortsat kan være med.

Men lidt malurt er der selvfølgelig i bægeret. Den såkaldte arkitekt, hr. Ole Vig Jensen, har med sit forslag flirtet en hel del til den anden side i folketingsalen og ligesom svigtet sine gamle venner. Vi ved ikke rigtig hvorfor, men måske er det, fordi det er valg- år her i 1987, hr. Ole Vig Jensen har svigtet sine gamle venner.

Men heldigvis har denne flirt ikke fået følger. Vi kan konstatere, at de Konservative ingen indrømmelser har fået, og vi kan konstatere, at folkeskolen i første omgang kan se frem til et 4-årigt udviklingsprogram, og at der er afsat midler, 100 mill. kr. det første år, til dette udviklingsprogram, således at det virkelig kan få det, vi ville kalde gennemslagskraft.

Vi synes, det er et godt resultat, der er kommet ud af hr. Ole Vig Jensens enegang til højre side i folketingsalen, og vi må konstatere, at det kun er lykkedes ham, fordi han godt vidste, at han havde sine gamle venner i Socialdemokratiet bag sig, således at de kunne bakke forslaget op, hvis han ikke kom igennem i højre side af folketingsalen. Ja, jeg vil tillade mig at gå et skridt længere og røbe, at der faktisk har været socialdemo- kratiske arkitekter med i det forslag, hr. Ole Vig Jensen skulle stå som hovedarkitekten for. Der er socialdemokratiske arkitekter, efter det jeg ved, der er stærkt involveret i og